[2019] 1 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 1001

ਨਾਗਪੁਰ ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਟਰੱਸਟ ਅਤੇ ਹੋਰ

ਬਨਾਮ

ਮੈਸਰਜ਼ ਬੰਬੇਵਾਲਾ ਅਤੇ ਹੋਰ

(2019 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 937)

ਜਨਵਰੀ 22, 2019

[ਏ.ਕੇ. ਸੀਕਰੀ, ਅਸ਼ੋਕ ਭੂਸ਼ਣ ਅਤੇ ਐਮ. ਆਰ. ਸ਼ਾਹ, ਜੇ.ਜੇ.]

ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਖੇਤਰੀ ਟਾਊਨ ਪਲਾਨਿੰਗ ਐਕਟ, 1966 - ਇਸ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ - ਕਿਹਾ ਗਿਆ: ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸਥਾਪਤ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਕਿ ਟਾਊਨ ਪਲਾਨਿੰਗ ਸਕੀਮਾਂ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਬਣਾਈਆਂ ਜਾਣ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇ।

ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਖੇਤਰੀ ਟਾਊਨ ਪਲਾਨਿੰਗ ਐਕਟ, 1966 – ਧਾਰਾ 59 – ਸੁਧਾਰ ਯੋਜਨਾ - ਅਭਿਯੰਕਰ ਰੋਡ ਚੌੜਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਬੂਟੀ ਮਹਿਲ ਸਟਰੀਟ ਸਕੀਮ ਸਾਲ 1960 ਵਿੱਚ ਨਾਗਪੁਰ ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਟਰੱਸਟ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਟ੍ਰੈਫਿਕ ਲਈ ਸੰਚਾਰ ਅਤੇ ਸਹੂਲਤਾਂ ਦੇ ਬਿਹਤਰ ਸਾਧਨ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ - ਯੋਜਨਾ 15 ਮੀਟਰ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸੜਕ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ - ਹਾਲਾਂਕਿ, ਐਮਆਰਟੀਪੀ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਵਿਕਾਸ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਜੋ 11.1.1967 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ, ਵਿੱਚ 15 ਮੀਟਰ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸੜਕ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ - ਐਨਆਈਟੀ ਨੇ ਇਸ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ - ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਪੁਨਰਗਠਿਤ ਕੰਪੋਜ਼ਿਟ ਪਲਾਟ ਅਲਾਟ ਕੀਤਾ - ਇਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਭਿਯੰਕਰ ਰੋਡ ਨੂੰ ਚੌੜਾ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਦੁਕਾਨਾਂ ਨੂੰ

ਢਾਹੁਣ ਲਈ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ - ਨੋਟਿਸਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ - ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਢਾਹੁਣ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਰੱਦ ਕੀਤੇ - ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਐਨਆਈਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 45 ਤਹਿਤ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ, 15 ਮੀਟਰ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸੜਕ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਯੋਜਨਾ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਐਨਆਈਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 46 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਨੂੰ ਵੱਖਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਸੋਧਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ - ਅਪੀਲ 'ਤੇ, ਕਿਹਾ ਗਿਆ: ਐਮ.ਆਰ.ਟੀ.ਪੀ. ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਬਣਾਈ ਗਈ ਵਿਕਾਸ ਯੋਜਨਾ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਕਿਸੇ ਵੀ ਯੋਜਨਾ ਨਾਲੋਂ ਤਰਜੀਹ ਦੇਵੇਗੀ - ਐਮ.ਆਰ.ਟੀ.ਪੀ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 59 ਐਮ.ਆਰ.ਟੀ.ਪੀ. ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਸਕੀਮ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਯੋਜਨਾ ਅਥਾਰਟੀ ਅੰਤਿਮ ਵਿਕਾਸ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਖੇਤਰ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਲਈ ਇੱਕ ਜਾਂ ਵਧੇਰੇ ਟਾਊਨ ਪਲਾਨਿੰਗ ਸਕੀਮ ਤਿਆਰ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ - ਐਮ.ਆਰ.ਟੀ.ਪੀ. ਐਕਟ ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ 39, 43, 46 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 59 ਦੀ ਸਾਂਝੀ ਰੀਡਿੰਗ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਮ.ਆਰ.ਟੀ.ਪੀ. ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਤਹਿਤ ਤਿਆਰ ਅਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀਆਂ ਵਿਕਾਸ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੀਆਂ - ਇਸ ਲਈ, ਐਮ.ਆਰ.ਟੀ.ਪੀ. ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਤਹਿਤ ਤਿਆਰ ਅਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਵਿਕਾਸ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਉਲਟ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਉਸਾਰੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਐਨਆਈਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 45 ਅਧੀਨ ਤਿਆਰ ਅਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਸਕੀਮ ਅਜਿਹੇ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਉਸਾਰੀ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ - ਐਮ.ਆਰ.ਟੀ.ਪੀ. ਐਕਟ ਅਤੇ ਐਨ.ਆਈ.ਟੀ. ਐਕਟ ਵਿਚਕਾਰ ਟਕਰਾਅ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ, ਐਮ.ਆਰ.ਟੀ.ਪੀ. ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ - ਨਾਗਪੁਰ ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਟਰੱਸਟ ਐਕਟ, 1936 - ਧਾਰਾ 45।

ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਖੇਤਰੀ ਟਾਊਨ ਪਲਾਨਿੰਗ ਐਕਟ, 1966 – ਧਾਰਾ 39 – 15 ਮੀਟਰ ਚੌੜੀ ਸੜਕ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਵਾਲੀ ਸਕੀਮ ਵਿੱਚ ਸੋਧ – ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ: ਐਮ.ਆਰ.ਟੀ.ਪੀ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 39 ਯੋਜਨਾ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਐਮ.ਆਰ.ਟੀ.ਪੀ. ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਵਿਕਾਸ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦੀ ਹੈ - ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਡੀਪੀ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ 15 ਮੀਟਰ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸੜਕ ਲਈ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੇ, ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਲ 1976 ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਾਲ 1989 ਅਤੇ 2001 ਵਿੱਚ, ਇਹ ਉਚਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ - ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਦੋਂ ਡੀਪੀ ਪਲਾਨ ਦੇ ਉਲਟ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਐਮਆਰਟੀਪੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 39 ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ - ਇਸ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਧਾਰਾ 39 ਐਮਆਰਟੀਪੀ ਐਕਟ ਅਤੇ ਐਨਆਈਟੀ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਕਸੁਰਤਾ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਕੀਮ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਅਤੇ/ਜਾਂ 15 ਮੀਟਰ ਚੌੜੀ ਸੜਕ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਵਾਲੀ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਬੋਰਡ ਪ੍ਰਸਤਾਵ, ਜੋ ਕਿ ਐਮਆਰਟੀਪੀ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਕਾਸ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ, ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ - ਨਾਗਪੁਰ ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਟਰੱਸਟ ਐਕਟ, 1936 – ਸੈਕਸ਼ਨ 45।

ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ

ਕਿਹਾ ਗਿਆ: 1. 1976 ਦੀ ਅੰਤਿਮ ਵਿਕਾਸ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਤੋਂ 15 ਮੀਟਰ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸੜਕ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ 1964 ਦੀ ਅੰਤਮ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ 15 ਮੀਟਰ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸੜਕ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ 1964 ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਨੇ 15 ਮੀਟਰ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸੜਕ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਐਨਆਈਟੀ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਅਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਐਮਆਰਟੀਪੀ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਤਹਿਤ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਵਿਕਾਸ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਐਮਆਰਟੀਪੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 59 ਐਮਆਰਟੀਪੀ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਯੋਜਨਾ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਯੋਜਨਾਬੰਦੀ ਅਥਾਰਟੀ ਅੰਤਿਮ ਵਿਕਾਸ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਲਈ ਇੱਕ ਜਾਂ ਵਧੇਰੇ ਟਾਊਨ ਪਲਾਨਿੰਗ ਸਕੀਮ ਤਿਆਰ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਐਮ.ਆਰ.ਟੀ.ਪੀ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 59 ਢੁਕਵੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, 15 ਮੀਟਰ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸੜਕ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸਕੀਮ ਐਨਆਈਟੀ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਤਹਿਤ ਅਤੇ ਐਮ.ਆਰ.ਟੀ.ਪੀ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਧਾਰਾ 92 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 39 ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ। ਐਮ.ਆਰ.ਟੀ.ਪੀ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 39, 43, 46 ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਧਾਰਾ 59 ਨੂੰ ਮਿਲਾ ਕੇ ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਮ.ਆਰ.ਟੀ.ਪੀ. ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਤਹਿਤ ਤਿਆਰ ਅਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀਆਂ ਵਿਕਾਸ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਇਸ ਲਈ, ਐਮ.ਆਰ.ਟੀ.ਪੀ. ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਤਹਿਤ ਤਿਆਰ ਅਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਕਾਸ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਉਲਟ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਉਸਾਰੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਐਨਆਈਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 45 ਅਧੀਨ ਤਿਆਰ ਅਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਕੀਮ ਅਜਿਹੇ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਉਸਾਰੀ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ। [ਪਾਰਸ 11.7-11.9] [1022-D-E, GH; 1022-A-B]

1002

XXXXXX

2. ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਾਲ 1964 ਵਿੱਚ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਐਨਆਈਟੀ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਅੰਦਰੂਨੀ 15 ਮੀਟਰ ਸੜਕ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਹੁਤ ਵਿਕਾਸ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤ ਬਦਲ ਗਏ ਸਨ। ਵਿਕਾਸ ਯੋਜਨਾ/ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਵਿਕਾਸ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਸੜਕ ਨੂੰ 12 ਮੀਟਰ ਤੋਂ ਵਧਾ ਕੇ 24 ਮੀਟਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਜਦੋਂ ਡੀਪੀ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਐਮਆਰਟੀਪੀ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ 15 ਮੀਟਰ ਅੰਦਰੂਨੀ ਚੌੜੀ ਸੜਕ ਦਾ ਕੋਈ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਐਮ.ਆਰ.ਟੀ.ਪੀ. ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਕਾਸ ਯੋਜਨਾ ਟੀਪੀ ਸਕੀਮ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਹੋਵੇਗੀ। ਐਮ.ਆਰ.ਟੀ.ਪੀ. ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਡੀ.ਪੀ. ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਉਲਟ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਉਸਾਰੀ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ 'ਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। [ਪੈਰਾ 11:11] [1024- D-F]

3. ਲੇਆਉਟ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਬਿਲਡਿੰਗ ਪਰਮਿਟ ਐਮਆਰਟੀਪੀ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਡੀਪੀ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਅਨੁਸਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਢਾਹੁਣ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਬਿਲਡਿੰਗ ਪਰਮਿਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਤਾਂ ਜੋ ਅਸਲ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ/ਡਿਵੈਲਪਰਾਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਲੇਆਉਟ ਯੋਜਨਾ ਅਤੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਬਿਲਡਿੰਗ ਪਰਮਿਟ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸਾਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਸ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਐਨਆਈਟੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸ਼ਰਾਰਤ ਸੀ। ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਲਟਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ/ਡਿਵੈਲਪਰਾਂ ਨੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੋਰ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨਾਲ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ। ਹੁਣ, ਸਿਰਫ 18 ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵਿਕਾਸ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ / ਡਿਵੈਲਪਰ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਨ ਅਤੇ ਤਿਆਰ ਹਨ ਜੋ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਹਿਮਤੀ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਰ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਜਿਹਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ/ਡਿਵੈਲਪਰਾਂ 'ਤੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਲਾਭ ਦੇਣ ਲਈ ਦਬਾਅ ਪਾਉਣ ਲਈ, ਮੂਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵਿਕਾਸ/ਉਸਾਰੀ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰ

ਰਹੇ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਸਲ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ/ਡਿਵੈਲਪਰਾਂ ਕੋਲ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਐਮਆਰਟੀਪੀ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਤਹਿਤ ਆਪਣੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਭਾਰੀ ਖਰਚਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ, ਉਹ ਲੰਬਿਤ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਕਾਰਨ ਕੋਈ ਹੋਰ ਉਸਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਇਕੁਇਟੀ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ / ਡਿਵੈਲਪਰਾਂ ਵਜੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹੋਵੇਗੀ। (ਪਾਰਸ 11.13, 11.15] [1025- ਬੀ-ਸੀ, ਐਫ-ਐਚ; 1026-ਏ-ਬੀ]

4. ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕੇਸ (ਸੀ) ਨੰਬਰ 23/2018:

ਐਮ.ਆਰ.ਟੀ.ਪੀ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 39 ਯੋਜਨਾ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਐਮ.ਆਰ.ਟੀ.ਪੀ. ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਵਿਕਾਸ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ 15 ਮੀਟਰ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸੜਕ ਲਈ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੇ ਡੀਪੀ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਲ 1976 ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਾਲ 1989 ਅਤੇ 2001 ਵਿੱਚ, ਇਹ ਉਚਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਅਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਦੋਂ ਡੀਪੀ ਪਲਾਨ ਦੇ ਉਲਟ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਐਮਆਰਟੀਪੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 39 ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਸਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਲਈ ਐਮ.ਆਰ.ਟੀ.ਪੀ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 39 ਅਤੇ ਐਨ.ਆਈ.ਟੀ. ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਕਸੁਰਤਾ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਦਿਆਂ, ਸਕੀਮ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਅਤੇ/ਜਾਂ 15 ਮੀਟਰ ਚੌੜੀ ਸੜਕ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਵਾਲੀ ਸਕੀਮ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਬੋਰਡ ਪ੍ਰਸਤਾਵ, ਜੋ ਹੁਣ

ਐਮ.ਆਰ.ਟੀ.ਪੀ. ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਵਿਕਾਸ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਇਸ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਦਖਲ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 12.1] [1027-C-F]

ਮਨੋਹਰ ਜੋਸ਼ੀ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (2012) 3 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 619; ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀ ਅਤੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਵਰਗ ਭਲਾਈ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ (1991) 2 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 604: [1991] 1 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 974 – 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ।

(2012) 3 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 619 ਪੈਰਾ 5 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ

[1991] 1 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 974 ਪੈਰਾ 5 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਸੀ

ਕਨੂੰਨੀ ਕੇਸ ਹਵਾਲਾ		
(2012)3 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 619	'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ	ਪੈਰਾ 5
[1991]1 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ.974	'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ	ਪੈਰਾ 8

1004

XXXXXX

ਨਾਗਪੁਰ ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਟਰੱਸਟ ਬਨਾਮ ਮੈਸਰਜ਼ ਬੰਬੇਵਾਲਾ 1005

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ: 2019 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 937.

ਨਾਗਪੁਰ ਵਿਖੇ ਬੈਂਚ ਨੇ 2015 ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 2695 ਵਿੱਚ ਬੰਬਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 15.09.2016 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ।

ਨਾਲ

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 938, 939, 940, 941, 942 ਅਤੇ 943-944 2019 ਅਤੇ ਟੀ.ਸੀ. (ਸੀ) ਨੰਬਰ 23, 2018. ।

ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸੌਰਵ ਕਿਰਪਾਲ, ਵੀ. ਗਿਰੀ, ਮੁਕੁਲ ਰੋਹਤਗੀ,ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਮੇਹੁਲ ਐਮ. ਗੁਪਤਾ, ਵਿਰਾਟ ਮਿਸ਼ਰਾ, ਆਰ. ਪੀ. ਗੁਪਤਾ, ਸੱਤਿਆਜੀਤ ਏ. ਦੇਸਾਈ, ਅੰਸ਼ੁਮਨ ਸਿੰਘ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਅਨਾਗਾ ਐਸ. ਦੇਸਾਈ, ਸਮੀਰ ਰੋਹਤਗੀ, ਅਕਸ਼ੈ ਨਾਇਕ, ਅਕਸ਼ਿਤ ਪ੍ਰਧਾਨ, ਪ੍ਰਸ਼ਾਂਤ ਪਾਖਿੜੇ, ਅਭੈ ਕੁਮਾਰ, ਰਿਸ਼ੀਕੇਸ਼ ਚਿਤਾਲੇ, ਸੁਭ੍ਰਾਂਸ਼ੂ ਪਾਧੀ, ਵੈਂਕਿਤਾ ਸੁਬਰਾਮਨੀਅਮ ਟੀ.ਆਰ., ਰਾਹਤ ਬਾਂਸਲ, ਆਰ. ਸ਼ਰਮਾ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਲਿਜ਼ ਮੈਥਿਊ, ਕੁਸ਼ ਚਤੁਰਵੇਦੀ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਰੁਕਮਿਨੀ ਬੋਬੜੇ, ਚਾਰੂਹਾਸ ਧਰਮਾਧਿਕਾਰੀ,ਅਨਿਰੁਧ ਅਨੰਤਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ, ਕੁਮਾਰ ਸ਼ਸ਼ਾਂਕ, ਨਿਵੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ, ਮਾਨਿਕ ਸੇਠੀ, ਵਿਸ਼ਾਲ ਪ੍ਰਸਾਦ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸੌਮਿਆ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਮਯੂਰੀ ਕੁਲਕਰਨੀ, ਸ਼੍ਰੀਰਾਮ ਪੀ. ਪਿੰਗਲੇ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਅਨਾਗਾ ਐਸ. ਦੇਸਾਈ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੀਪਾ ਐਮ. ਕੁਲਕਰਨੀ, ਨਿਸ਼ਾਂਤ ਰਾਮਕਾਂਤਰਾਓ ਕਟਨੇਸ਼ਵਰਕਰ, ਸੰਜੇ ਘੋਸ਼, ਨਿਤਿਨ ਭਾਰਦਵਾਜ, ਰਾਮੇਸ਼ਵਰ ਪ੍ਰਸਾਦ ਗੋਇਲ, ਅਮਨ ਵਰਮਾ, ਐਸ. ਪਾਧੀ,।

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੇਠ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ

ਐਮ.ਆਰ. ਸ਼ਾਹ, ਜੇ. ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਗਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਆਗਿਆ ।

1. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬੰਬਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ, ਨਾਗਪੁਰ ਦੇ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ 2015 ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 2695 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ 15.09.2016 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਦੇ ਇਸ ਸਮੂਹ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਆਮ ਸਵਾਲ ਉੱਠਦਾ ਹੈ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਇਸ ਸਾਂਝੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸਹੂਲਤ ਲਈ, 2016 ਦੇ ਐਸਐਲਪੀ© ਨੰਬਰ 32089

ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਲੀਡ ਕੇਸ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਕਤ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

2. ਬੰਬਈ ਵਿਖੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਵੱਲੋਂ 15.09.2016 ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਅਤੇ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਨਾਗਪੁਰ ਬੈਂਚ, ਨਾਗਪੁਰ ਨੇ 2015 ਦੇ ਡਬਲਯੂ.ਪੀ. ਨੰਬਰ 2695 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 18 ਤੱਕ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਉਕਤ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਨਾਗਪੁਰ ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਟਰੱਸਟ ਵੱਲੋਂ 24.04.2015 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨੋਟਿਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਮੂਲ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ- ਨਾਗਪੁਰ ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਟਰੱਸਟ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

XXXXXX

3. ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਵਰਤਮਾਨ ਅਪੀਲਾਂ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਤੱਥ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ।

4. ਨਾਗਪੁਰ ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਟਰੱਸਟ ਐਕਟ 1936 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਐਨਆਈਟੀ ਐਕਟ' ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) 25.12.1936 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਨਾਗਪੁਰ ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਟਰੱਸਟ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਐਨਆਈਟੀ' ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਨੇ 29.10.1960 ਦੇ ਬੋਰਡ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਰਾਹੀਂ ਬੂਟੀ ਪਰਿਵਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ

ਖਸਰਾ ਨੰਬਰ 320 ਅਤੇ 315 (ਭਾਗ) ਮੌਜ਼ਾ ਸੀਤਾਬੁਲਦੀ ਵਾਲੀ 8.7 ਏਕੜ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ "ਅਭਿਯੰਕਰ ਰੋਡ ਚੌੜਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਬੂਟੀ ਮਹਿਲ ਸਟਰੀਟ ਸਕੀਮ" (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਸਕੀਮ" ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਵਜੋਂ ਜਾਣੀ ਜਾਂਦੀ ਇੱਕ ਸੁਧਾਰ ਯੋਜਨਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ। ਇਹੀ ਯੋਜਨਾ ਐਨਆਈਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 31 ਦੇ ਤਹਿਤ "ਆਵਾਜਾਈ ਲਈ ਸੰਚਾਰ ਅਤੇ ਸਹੂਲਤਾਂ ਦੇ ਮੌਜੂਦਾ ਸਾਧਨਾਂ ਅਤੇ ਸਹੂਲਤਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਜਾਂ ਸੁਧਾਰਨ" ਲਈ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਮਹਾਤਮਾ ਗਾਂਧੀ ਰੋਡ ਤੋਂ ਅਭਿਯੰਕਰ ਰੋਡ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਲਈ 15 ਮੀਟਰ ਚੌੜੀ ਨਵੀਂ ਸੜਕ ਬਣਾਈ ਜਾਣੀ ਸੀ। ਇਹ ਕਿ ਉਕਤ ਸਕੀਮ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ 15 ਮੀਟਰ ਦੀ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸੜਕ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਕੀਮ ਐਨਆਈਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 39 ਅਨੁਸਾਰ 29.10.1961 ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਐਨਆਈਟੀ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਯੋਜਨਾ ਲਈ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਮੰਗੀ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ 23.09.1964 ਨੂੰ ਐਨਆਈਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 44 (1) ਅਤੇ ਧਾਰਾ 45 (1) (ਏ) ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਉਕਤ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਐਨਆਈਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 45 ਤਹਿਤ ਇਸ ਬਾਰੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵੀ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

4.1 ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਖੇਤਰੀ ਟਾਊਨ ਪਲਾਨਿੰਗ ਐਕਟ, 1966 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਐਮਆਰਟੀਪੀ ਐਕਟ" ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) 11.01.1967 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ। ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ, ਐਮ.ਆਰ.ਟੀ.ਪੀ. ਐਕਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਕਤ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਬਣਾਈ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਕਾਸ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਉਲਟ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਕੀਮ ਨਾਲੋਂ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਇਸ ਬਾਰੇ ਹੇਠਾਂ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

4.2 ਇਹ ਕਿ ਐਨਆਈਟੀ ਨੂੰ ਨਾਗਪੁਰ ਲਈ ਐਮਆਰਟੀਪੀ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ "ਯੋਜਨਾ ਅਥਾਰਟੀ" ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਾਲ 1967 ਵਿੱਚ, ਐਮਆਰਟੀਪੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 22 ਅਤੇ 31 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਾਗਪੁਰ ਸ਼ਹਿਰ ਲਈ ਪਹਿਲੀ ਅੰਤਮ ਵਿਕਾਸ ਯੋਜਨਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ

ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ, ਉਕਤ ਅੰਤਿਮ ਵਿਕਾਸ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ, ਐਨਆਈਟੀ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਟਾਊਨ ਪਲਾਨਿੰਗ ਸਕੀਮ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ 15 ਮੀਟਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੜਕ ਨੂੰ ਐਮਆਰਟੀਪੀ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਵਿਕਾਸ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

1006

XXXXXX

ਨਾਗਪੁਰ ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਟਰੱਸਟ ਬਨਾਮ ਮੈਸਰਜ਼ ਬੰਬੇਵਾਲਾ [ਐਮ. ਆਰ. ਸ਼ਾਹ, ਜੇ.]

1007

4.3 ਐਨ.ਆਈ.ਟੀ. ਨੇ ਬੋਰਡ ਦੀ ਮਿਤੀ 05.06.1981 ਅਤੇ 31.12.1981 ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੂਬਾ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਜ਼ਮੀਨ ਐਕੁਆਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਇਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਭੂਮੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਐਕੁਆਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ।

4.4 21.06.1981 ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਖ਼ਬਾਰ ਵਿੱਚ ਲੇਖ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਐਨਆਈਟੀ ਨੇ "ਬੂਟੀ ਮਹਿਲ ਵਿਕਾਸ ਯੋਜਨਾ" ਨੂੰ ਮੁੜ ਵਿਕਾਸ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ, ਸਾਲ 1983 ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਡਬਲਯੂ.ਪੀ. ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਨੇ 1983 ਦਾ ਨੰਬਰ 2326 ਬੰਬੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਨਾਗਪੁਰ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਐਕੁਆਇਰ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ 'ਤੇ ਅੰਤਰਿਮ ਰੋਕ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਸੀ।

4.5 ਕਿ, 07.06.1984 ਨੂੰ, ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ - ਸ਼੍ਰੀ ਯੋਗੇਸ਼ਵਰ ਬੂਟੀ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਮਧੂਰੀਬਾਈ ਬੂਟੀ ਨੇ ਐਨ.ਆਈ.ਟੀ. ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨੰਬਰ 6, 7 ਅਤੇ 8 ਵਾਲਾ ਪੁਨਰਗਠਿਤ ਪਲਾਟ ਜਾਂ ਪਲਾਟ ਅਲਾਟ ਕੀਤਾ ਜਾ

ਸਕੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਬੇਨਤੀ 17.08.1984 ਨੂੰ ਐਨ.ਆਈ.ਟੀ. ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

4.6 ਕਿ, 13.03.1995 ਨੂੰ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਇੰਦਰਾਬਾਈ ਬੂਟੀ (ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ) ਨੇ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਵਿਕਸਤ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ; (1) ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਵਿਕਾਸ ਐਨਆਈਟੀ ਦੀ ਵਿਕਾਸ ਯੋਜਨਾ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਵੇਗਾ; (2) ਸਾਰੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਸਕੀਮ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ; (3) ਬਿਹਤਰੀ ਖਰਚਿਆਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਐਨਆਈਟੀ ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ, ਐਨ.ਆਈ.ਟੀ. ਦੇ ਬੋਰਡ ਨੇ 11.03.1996 ਨੂੰ ਹੋਈ ਆਪਣੀ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਤਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ..... (1) ਸ਼੍ਰੀ ਯਧੂਰਾਜ ਸੰਘਾਨੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਲਾਟ ਅਲਾਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; (2) ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਇੰਦਰਾਬਾਈ ਬੂਟੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਸਕੀਮ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ, ਪੁਨਰਗਠਿਤ ਪਲਾਟ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਅਤੇ (3) ਵਿਸ਼ਾ ਪਲਾਟ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਰਤ ਵਾਪਸ ਲੈਣੀਆਂ ਪੈਣਗੀਆਂ। ਐਨ.ਆਈ.ਟੀ. ਦੇ 11.03.1996 ਦੇ ਉਕਤ ਮਤੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਐਕੁਆਇਰ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀ 1983 ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 2326 ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਈ ਗਈ ਸੀ।

4.7 ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਸਾਲ 1989 ਵਿੱਚ, ਪਹਿਲੀ ਅੰਤਮ ਵਿਕਾਸ ਯੋਜਨਾ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਸਾਲ 1986 ਵਿੱਚ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਨੂੰ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ। ਦੁਬਾਰਾ, 15 ਮੀਟਰ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਦੀ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸੜਕ ਨੂੰ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਡੀਪੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

XXXXXX

4.8 ਅਜਿਹਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਲ 1997 ਵਿੱਚ, ਐਨਆਈਟੀ ਨੇ ਸ਼ਹਿਰੀ ਵਿਕਾਸ ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਲਿਖ ਕੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਮੌਜੂਦਾ ਸਕੀਮ ਵਿੱਚ ਪੁਨਰਗਠਿਤ ਪਲਾਟ ਅਲਾਟ ਕਰਨ ਲਈ 1983 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 26 ਦੇ ਤਹਿਤ ਐਨਆਈਟੀ (ਲੈਂਡ ਡਿਸਪੋਜ਼ਲ) ਨਿਯਮ, 1983 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "1983 ਨਿਯਮ" ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੇ ਨਿਯਮ 5 (2) ਵਿੱਚ ਢਿੱਲ ਦੇਣ ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲੈਣ। ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ 1983 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 26 ਅਧੀਨ ਮਿਤੀ 07.10.1997 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਰਾਹੀਂ ਨਿਯਮ 5 (2) ਵਿੱਚ ਢਿੱਲ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਖਸਰਾ ਨੰਬਰ 320 ਵਿੱਚ ਸਰਵੇਖਣ ਨੰਬਰ 3117, 3119, 3123, 3127, 3120, 3122, 3124 ਅਤੇ 3125 ਵਿੱਚ ਪੁਨਰਗਠਿਤ ਪਲਾਟ ਅਲਾਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਮੌਜ਼ਾ ਸੀਤਾਬੁਲਦੀ, ਕੁਝ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇਹ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਕਿ ..... (i) ਬਿਨੈਕਾਰ ਭੂਮੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਗੇ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਦੇਣਗੇ; (ii) ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਵਿਕਾਸ ਐਨਆਈਟੀ ਦੀ ਵਿਕਾਸ ਯੋਜਨਾ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਵੇਗਾ; (iii) ਸਾਰੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਕੀਮ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਅਤੇ (iv) ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਐਨਆਈਟੀ ਨੇ 1983 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 7 (3) ਦੇ ਪੱਖਪਾਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਪਲਾਟ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਰੇਟ @ ਮਾਰਕੀਟ ਮੁੱਲ ਦਾ 50% ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਹੈ।

4.9 ਇਹ ਕਿ ਐਨ.ਆਈ.ਟੀ. ਨੇ 23.10.1997 ਨੂੰ ਜੀ.ਓ. ਮਿਤੀ 07.10.1997 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬਦਲੀ ਹੋਈ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਬੋਰਡ ਮਤਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਭੂਮੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਐਨਆਈਟੀ ਨੇ ਨਾਗਪੁਰ ਦੇ ਖਸਰਾ ਨੰਬਰ 320 ਸੀਤਾਬੁਲਦੀ ਵਾਲੀ 5677 ਵਰਗ ਫੁੱਟ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ 16.12.1997 ਨੂੰ ਇੱਕ ਫੈਸਲਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਕਿ, ਭੂਮੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਅਧਿਕਾਰੀ

ਦੁਆਰਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਫੈਸਲਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਭੂਮੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਐਨਆਈਟੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ 271552.60 ਵਰਗ ਫੁੱਟ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚੋਂ ਸਿਰਫ 114079.36 ਵਰਗ ਫੁੱਟ ਜ਼ਮੀਨ ਐਨਆਈਟੀ ਦੁਆਰਾ ਐਕਵਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਜ਼ਮੀਨ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਕੋਲ ਰਹਿ ਗਈ ਸੀ।

4.10 ਕਿ ਐਮ.ਆਰ.ਟੀ.ਪੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 31 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅੰਤਿਮ ਵਿਕਾਸ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਸਾਲ 2001 ਵਿੱਚ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

4.11 ਕਿ ਜੀ.ਓ. ਮਿਤੀ 07.10.1997 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਭਿਯੰਕਰ ਸੜਕ ਨੂੰ ਚੌੜਾ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਦੁਕਾਨਾਂ ਨੂੰ ਢਾਹੁਣ ਲਈ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਉਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਅਭਿਯੰਕਰ ਰੋਡ ਦੇ ਕੁਝ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ 2002 ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 798 ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੜਕ ਚੌੜਾ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਐਨਆਈਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਢਾਹੁਣ ਦੇ ਨੋਟਿਸਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਕਤ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ 22.02.2002 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ 2002 ਦੇ ਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 798 ਦੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਅਤੇ ਐਨਆਈਟੀ ਵਿਚਕਾਰ ਸਮਝੌਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਮਿਤੀ 08.04.2002 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, 2002 ਦੇ ਐਸਐਲਪੀ© ਨੰਬਰ 4846 ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ, ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ (ਸਿਰਫ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ' ਤੇ) ਅਤੇ 2002 ਦੇ ਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 725 ਦੇ ਮੂਲ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਏ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ:

ਨਾਗਪੁਰ ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਟਰੱਸਟ ਬਨਾਮ ਮੈਸਰਜ਼ ਬੰਬੇਵਾਲਾ [ਐਮ. ਆਰ. ਸ਼ਾਹ, ਜੇ.]

• ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਪੁਨਰਗਠਿਤ ਪਲਾਟ 'ਤੇ ਇੱਕ ਬਹੁਮੰਜ਼ਲੀ ਇਮਾਰਤ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਕਰੇਗਾ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਐਨਆਈਟੀ ਦੁਆਰਾ ਅਲਾਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ।

• ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਅਤੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇੱਕ ਹਫਤੇ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਤੁਰੰਤ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਕਵਰ ਕੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚੋਂ ਅਜਿਹਾ ਖੇਤਰ ਖਾਲੀ ਕਰ ਦੇਣਗੇ ਜੋ ਅਭਯੰਕਰ ਰੋਡ ਨੂੰ ਚੌੜਾ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ।

ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਐਨਆਈਟੀ ਨੂੰ ਨਾਗਪੁਰ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀ ਵਿਕਾਸ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਸਿੰਗਲ ਪੁਨਰਗਠਿਤ ਪਲਾਟ ਅਲਾਟ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਮੁੜ ਵਿਕਾਸ ਕਰਨ ਅਤੇ ਵਿਕਾਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਾਰੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਵਸੇਬੇ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਵੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

4.12 ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮਾਲਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ, ਐਨਆਈਟੀ ਦੁਆਰਾ 23.10.2003 ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਤਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ 10602.09 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਦਾ ਇੱਕ ਪੁਨਰਗਠਿਤ ਪਲਾਟ ਅਣਵੰਡੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਅਲਾਟ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਇਹ ਬੂਟੀ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਰਕਾਰ ਨੇ 12.11.2003 ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ ਪੁਨਰਗਠਿਤ ਪਲਾਟ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। 12.11.2003 ਦੇ ਪੱਤਰ ਤੋਂ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੜਕ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿਕਾਸ ਯੋਜਨਾ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਲਾਭਪਾਤਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸੜਕ ਚੌੜਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪਾਰਕਿੰਗ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਉਪਲਬਧ ਕਰਵਾਉਣੀ ਪਵੇਗੀ।

4.13 ਅਜਿਹਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਨਆਈਟੀ ਨੇ 16.08.2005 ਅਤੇ 29.03.2006 ਨੂੰ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਐਮ.ਆਰ.ਟੀ.ਪੀ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 37 (1) ਤਹਿਤ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਅਭਿਯੰਕਰ ਰੋਡ ਦੀ ਚੌੜਾਈ 12 ਮੀਟਰ ਤੋਂ ਵਧਾ ਕੇ 24 ਮੀਟਰ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਵਪਾਰਕ ਦੁਕਾਨਾਂ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ

ਰੱਖਣ ਲਈ ਪੁਨਰਗਠਿਤ ਪਲਾਟ ਨੂੰ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਤੋਂ ਵਪਾਰਕ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

4.14 ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 02.08.2006 ਨੂੰ, ਮਾਲਕਾਂ ਨੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ - ਮੈਸਰਜ਼ ਗੋਇਲ ਗੰਗਾ ਇਨਫਰਾਸਟ੍ਰਕਚਰ ਐਂਡ ਰੀਅਲ ਅਸਟੇਟ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਨਾਲ ਖਸਰਾ ਨੰਬਰ 320 ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਵਿਕਸਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਕਾਸ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ।

4.15 ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਐਮ.ਆਰ.ਟੀ.ਪੀ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 37 (1) ਤਹਿਤ 22.06.2007 ਨੂੰ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਖਸਰਾ ਨੰਬਰ 320 ਅਤੇ 315 (ਭਾਗ) ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਤੋਂ ਵਪਾਰਕ ਵਿੱਚ ਬਦਲਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਅਜਿਹਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਅਭਿਯੰਕਰ ਰੋਡ ਨੂੰ 12 ਮੀਟਰ ਦੀ ਥਾਂ 24 ਮੀਟਰ ਚੌੜਾ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਵੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

4.16 ਅਜਿਹਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਨਆਈਟੀ ਦੁਆਰਾ 22.04.2008 ਨੂੰ ਵਪਾਰਕ ਕੰਪਲੈਕਸ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਲਈ ਡਿਵੈਲਪਰ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਲੇਆਉਟ ਪਲਾਨ ਦੇ ਡਰਾਇੰਗ/ਬਿਲਡਿੰਗ ਨਕਸ਼ੇ ਨੂੰ ਆਰਜ਼ੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 18.08.2009 ਦੇ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ ਐਨ.ਆਈ.ਟੀ. ਨੇ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਦੱਸੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ 114079.36 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਦਾ ਇੱਕ ਪੁਨਰਗਠਿਤ ਪਲਾਟ ਅਲਾਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 10.02.2010 ਨੂੰ, 18.08.2009 ਦੇ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ

ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪੁਨਰਗਠਿਤ ਪਲਾਟ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਐਨਆਈਟੀ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਲੀਜ਼ ਡੀਡ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 15.05.2012 ਨੂੰ ਐਨ.ਆਈ.ਟੀ. ਨੇ ਨਾਗਪੁਰ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਡੀ.ਸੀ.ਆਰ. ਅਨੁਸਾਰ ਪੁਨਰਗਠਿਤ ਪਲਾਟ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅੰਤਿਮ ਲੇਆਉਟ ਪਲਾਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ। ਨਾਗਪੁਰ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਡੀ.ਸੀ.ਆਰ. ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ 27.06.2012 ਨੂੰ ਬਿਲਡਿੰਗ ਪਲਾਨ ਨੂੰ ਵੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। 10.12.2014 ਨੂੰ, ਐਨ.ਆਈ.ਟੀ. ਦੁਆਰਾ ਬਿਲਡਿੰਗ ਪਰਮਿਟ ਅਤੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਜੋ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੁਝ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਨ। ਐਨ.ਆਈ.ਟੀ. ਦੁਆਰਾ 11.12.2014 ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੋਧੀ ਹੋਈ ਬਿਲਡਿੰਗ ਪਲਾਨ ਨੂੰ ਵੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀ।

4.17 ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 24.04.2015 ਨੂੰ ਐਨ.ਆਈ.ਟੀ. ਨੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਦੁਕਾਨਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਤਾਂ ਜੋ ਲੇਆਉਟ ਪਲਾਨ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸਾਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ।

4.18 ਉਪਰੋਕਤ ਨੋਟਿਸਾਂ ਨੇ ਬੰਬਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ, ਨਾਗਪੁਰ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ 2015 ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 2695 ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ। ਉਪਰੋਕਤ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 18 ਤੱਕ ਮੂਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੇ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਐਨਆਈਟੀ ਦੁਆਰਾ 24.04.2015 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਨੋਟਿਸਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ। ਕਿ ਉਕਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਮੂਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਐਨਆਈਟੀ ਨੇ ਵੀ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੂਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ 2015 ਦੇ ਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 2695 ਵਿੱਚ 2015 ਦੇ ਸੀ.ਏ.ਨੰਬਰ 1615 ਵਜੋਂ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 27.06.2012 ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਯੋਜਨਾ ਅਤੇ 11.12.2014 ਦੀ ਸੋਧੀ ਹੋਈ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ। ਉਕਤ ਸੋਧ ਦਾ ਮੂਲ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਅਤੇ ਡਿਵੈਲਪਰਾਂ

ਨੇ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਉਕਤ ਸੋਧ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ।

4.19 ਅਜਿਹਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ 2015 ਦੇ ਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 2695 ਵਿੱਚ 03.09.2015 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਰਾਹੀਂ ਐਨਆਈਟੀ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਅਤੇ ਡਿਵੈਲਪਰਾਂ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾ ਕੇ ਸੁਖਾਵੇਂ ਹੱਲ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਤਲਾਸ਼ਣ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਰਿਪੋਰਟ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ। ਅਜਿਹਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ 03.09.2015 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਐਨਆਈਟੀ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਨੇ ਸਾਰੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਨਆਈਟੀ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਨੇ 15.10.2015 ਨੂੰ ਇੱਕ ਰਿਪੋਰਟ ਸੌਂਪੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਸਮਝੌਤਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਿਆ।

1009

XXXXXX

ਨਾਗਪੁਰ ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਟਰੱਸਟ ਬਨਾਮ ਮੈਸਰਜ਼ ਬੰਬੇਵਾਲਾ [ਐਮ. ਆਰ. ਸ਼ਾਹ, ਜੇ.]

1011

4.20 ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਐਨਆਈਟੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ 28.04.2015 ਦੇ ਢਾਹੁਣ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਐਨਆਈਟੀ ਲਈ 15.05.2012 ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਲੇਆਉਟ ਪਲਾਨ, 11.12.2014 ਨੂੰ ਸੋਧੇ ਗਏ 27.06.2012 ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਬਿਲਡਿੰਗ ਪਰਮਿਟ ਅਤੇ 23.09.1964 ਦੇ ਐਨਆਈਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 45 ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਢਾਹੁਣ ਦੇ ਨਵੇਂ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਫੈਸਲਾ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਬਿਲਡਿੰਗ ਪਰਮਿਟ ਵਿੱਚ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਲੇਆਉਟ ਯੋਜਨਾ ਐਨਆਈਟੀ ਐਕਟ

ਦੀ ਧਾਰਾ 45 ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਅਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਕੀਮ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਰਾਰਤ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਹੈ।

4.21 ਇਹ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ 2016 ਦੇ ਡਬਲਯੂ.ਪੀ. ਨੰਬਰ 2595 ਵਿੱਚ 15.09.2016 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਫੈਸਲਾ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ।

5. ਅਜਿਹਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਐਨਆਈਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 45 ਤਹਿਤ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮੂਲ ਯੋਜਨਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ 15 ਮੀਟਰ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸੜਕ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਨੂੰ ਐਨਆਈਟੀ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ 15 ਮੀਟਰ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸੜਕ ਨੂੰ ਹਟਾ ਕੇ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ। ਇਹ 24.04.2017 ਨੂੰ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਹੋਇਆ ਸੀ। 18 ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ/ਦੁਕਾਨਦਾਰਾਂ ਨੇ ਨਾਗਪੁਰ ਬੈਂਚ, ਬੰਬੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ 2017 ਦਾ ਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 5005 ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਐਨਆਈਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 46 ਤਹਿਤ 24.04.2017 ਨੂੰ ਐਨਆਈਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਮਤੇ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਏ ਗਏ ਸਨ। 2018 ਦਾ ਇੱਕ ਤਬਾਦਲਾ ਕੇਸ ਨੰਬਰ 23 ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ 2017 ਦੇ ਡਬਲਯੂ.ਪੀ. ਨੰਬਰ 5005 ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, 2015 ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਕੇਸ ਨੰਬਰ 23 ਵੀ ਅਪੀਲਾਂ ਦੇ ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੂਹ ਦੇ ਨਾਲ ਸੂਚੀਬੱਧ ਹੈ।

5.1 ਅਸੀਂ 2017 ਦੀ ਤਬਾਦਲਾ ਕੀਤੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 5005 ਵਿੱਚ ਸਬੰਧਤ ਧਿਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸੁਣਿਆ ਹੈ, ਨਾਲ ਹੀ 2015 ਦੇ ਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 2695 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ 15.09.2016 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈਆਂ ਹੋਰ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸੁਣਿਆ ਹੈ।

XXXXXX

6. ਸਬੰਧਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਵੀ. ਗਿਰੀ, ਸ਼੍ਰੀ ਮੁਕੁਲ ਰੋਹਤਗੀ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਧਰੁਵ ਮਹਿਤਾ ਨੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਫੈਸਲਾ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਐਮਆਰਟੀਪੀ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਅਤੇ ਮਨੋਹਰ ਜੋਸ਼ੀ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ 2012 (3) ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 619 ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ।

6.1 ਸਬੰਧਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ-ਮੂਲ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਵਾਦਿਤ ਫੈਸਲਾ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਐਮਆਰਟੀਪੀ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਸਬੰਧਤ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਸਹੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ।

6.2 ਸਬੰਧਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਐਨਆਈਟੀ, 1936 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਤਹਿਤ ਬਣਾਈ ਗਈ ਮੂਲ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ 15 ਮੀਟਰ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸੜਕ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਸੀ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਦੋਂ ਐਮਆਰਟੀਪੀ ਐਕਟ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਐਮਆਰਟੀਪੀ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਤਹਿਤ ਤਿਆਰ ਅਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਕਾਸ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਕੋਈ "ਅੰਦਰੂਨੀ ਸੜਕ" ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸੀ ਐਨਆਈਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 45 ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਯੋਜਨਾ, ਐਮਆਰਟੀਪੀ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਵਿਕਾਸ ਯੋਜਨਾ ਡੀਪੀ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਕੋਈ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸੜਕ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਦੀ ਸਹੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ।

6.3 ਸਬੰਧਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਮਨੋਹਰ ਜੋਸ਼ੀ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ

ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ, ਡੀਪੀ ਪਲਾਨ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਸਕੀਮ ਵਿੱਚ ਡੀਪੀ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਉਲਟ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਐਮਆਰਟੀਪੀ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਵਿਕਾਸ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਲਈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਢਾਹੁਣ ਦੇ ਨੋਟਿਸਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਪਦਾਰਥਕ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜੋ 15.05.2012 ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅੰਤਿਮ ਲੇਆਉਟ ਯੋਜਨਾ ਅਤੇ 27.06.2012 ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਬਿਲਡਿੰਗ ਪਰਮਿਟ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹਨ, ਅਤੇ 11.12.2014 ਨੂੰ ਸੋਧੇ ਗਏ ਹਨ, ਜੋ ਐਮ.ਆਰ.ਟੀ.ਪੀ. ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਸਨ।

6.4 ਸਬੰਧਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਅੱਗੇ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮਨੋਹਰ ਜੋਸ਼ੀ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਨ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਗਲਤ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਭੌਤਿਕ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਐਨਆਈਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 45 ਤਹਿਤ ਐਨਆਈਟੀ 'ਤੇ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਬਣਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਅੰਤਿਮ ਵਿਕਾਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਜਾਂ ਸੋਧ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਯੋਜਨਾ ਜਾਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸਬੰਧਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਮਨੋਹਰ ਜੋਸ਼ੀ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਉਲਟ ਹਨ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਨੋਹਰ ਜੋਸ਼ੀ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਐਮਆਰਟੀਪੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 39 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਅਜਿਹੀ ਤਬਦੀਲੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਵੀ ਡੀਪੀ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।

XXXXXX

6.5 ਸਬੰਧਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਅੱਗੇ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਖੋਜ ਅਤੇ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਵੀ ਐਮਆਰਟੀਪੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 43 ਦੇ ਉਲਟ ਹਨ ਜੋ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਵਿਕਾਸ ਯੋਜਨਾ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਐਲਾਨ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਕਾਸ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।

6.6 ਸਬੰਧਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਅੱਗੇ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦੀ ਸਹੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੱਥ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ, ਬਾਅਦ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਸੜਕ ਨੂੰ ਚੌੜਾ ਕਰਨ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਐਨਆਈਟੀ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਸਕੀਮ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸੜਕ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਸੜਕ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਚੌੜਾ ਕਰਨ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਜਦੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਐਮਆਰਟੀਪੀ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਡੀਪੀ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਐਨਆਈਟੀ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਸਕੀਮ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ 15 ਮੀਟਰ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸੜਕ ਦਾ ਕੋਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਸੀ।

6.7 ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦੀ ਸਹੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਐਮ.ਆਰ.ਟੀ.ਪੀ. ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਤਹਿਤ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਕਾਸ ਯੋਜਨਾ, ਜੋ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਸਾਲ 1976 ਵਿੱਚ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਡੀ.ਪੀ. ਵਿੱਚ, ਅੰਦਰੂਨੀ ਸੜਕ ਦਾ ਕੋਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਇਸ ਨੂੰ ਮੂਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਮੁੱਖ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਉਹ ਢਾਹੁਣ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਸਨ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ

ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਐਮਆਰਟੀਪੀ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਤਹਿਤ ਤਿਆਰ ਅਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਡੀਪੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸੜਕ ਲਈ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਇਸ ਲਈ, ਲੇਆਉਟ ਪਲਾਨ ਨੂੰ ਐਮਆਰਟੀਪੀ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਤਹਿਤ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਬਿਲਡਿੰਗ ਪਰਮਿਟ ਐਮਆਰਟੀਪੀ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਤਹਿਤ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਰਾਹੀਂ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਮਆਰਟੀਪੀ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਸਬੰਧਤ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਉਸਾਰੀ ਲੇਆਉਟ ਪਲਾਨ ਅਤੇ ਐਮਆਰਟੀਪੀ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਤਹਿਤ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਬਿਲਡਿੰਗ ਪਰਮਿਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਇਸ ਲਈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅੰਤਿਮ ਲੇਆਉਟ ਪਲਾਨ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਬਿਲਡਿੰਗ ਪਰਮਿਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਐਨਆਈਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 45 ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਸਕੀਮ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ।

XXXXXX

6.8 ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਅੱਗੇ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਐਨਆਈਟੀ ਦੇ ਸਟੈਂਡ ਦੀ ਸਹੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਕਾਸ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਸਿਰਫ ਐਨਆਈਟੀ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਧੀਨ ਸਕੀਮ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੋਈ ਮਹੱਤਵ ਨਹੀਂ ਹੈ।

6.9 ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਵੇਖਕੇ ਭੌਤਿਕ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ, ਵਿਕਾਸ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸੜਕ ਦੇ ਉਲਟ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ

ਅੰਦਰੂਨੀ ਸੜਕ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਆਪਣੇ ਆਪ ਅਲੋਪ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ. ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦੀ ਸਹੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਕਾਸ ਯੋਜਨਾ ਜੋ ਐਮਆਰਟੀਪੀ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸੜਕ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ, ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਐਨਆਈਟੀ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਸਕੀਮ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

6.10 ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਅੱਗੇ ਇਹ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 07.10.1997 ਦੇ ਸਰਕਾਰੀ ਮਤੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਵਿਕਾਸ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਕਸਤ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 07.10.1997 ਨੂੰ ਜੀ.ਓ. ਜਾਰੀ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਣ ਵਾਲੀ 50 ਫੁੱਟ (15 ਮੀਟਰ) ਚੌੜੀ ਸੜਕ ਵਿਕਾਸ ਯੋਜਨਾ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਨੂੰ ਐਨਆਈਟੀ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਵਿਚਾਰਿਆ ਅਤੇ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਐਨਆਈਟੀ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ।

6.11 ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਵੱਲੋਂ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦੀ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਦਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਕਿ ਐਮਆਰਟੀਪੀ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਵੀ ਏਕੀਕ੍ਰਿਤ ਪਲਾਟ ਅਲਾਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਮਆਰਟੀਪੀ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਲੇਆਉਟ ਪਲਾਨ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਕਾਸ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਐਮਆਰਟੀਪੀ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਤਹਿਤ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਡੀਪੀ ਅਨੁਸਾਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਢਾਹੁਣ ਦੇ ਨੋਟਿਸਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਪਦਾਰਥਕ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜੋ

ਲੇਆਉਟ ਪਲਾਨ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਅਤੇ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਸਨ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਲੇਆਉਟ ਪਲਾਨ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਐਮਆਰਟੀਪੀ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਤਹਿਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਵਿਕਾਸ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਪਦਾਰਥਕ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਵੱਲੋਂ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਟਿੱਪਣੀ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਹ ਕਹਿਣ ਵਿੱਚ ਭੌਤਿਕ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਲੇਆਉਟ ਪਲਾਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ/ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੇਣਾ ਜੋ ਐਨਆਈਟੀ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਸਕੀਮ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਸੀ, ਡਿਵੈਲਪਰਾਂ ਅਤੇ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਅਣਉਚਿਤ ਲਾਭ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸ਼ਰਾਰਤ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸੜਕ 'ਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਫਰੰਟੇਜ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

1014

XXXXXX

ਨਾਗਪੁਰ ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਟਰੱਸਟ ਬਨਾਮ ਮੈਸਰਜ਼ ਬੰਬੇਵਾਲਾ [ਐਮ. ਆਰ. ਸ਼ਾਹ, ਜੇ.]

1015

6.12 ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਅੱਗੇ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦੀ ਕਦਰ ਨਾ ਕਰਕੇ ਭੌਤਿਕ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ 18 ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਦੁਖੀ ਸਨ, ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੈਟਲਮੈਂਟ/ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇੱਥੇ ਵੀ ਮੂਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਉਹੀ ਲਾਭ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਅਤੇ ਇੱਛੁਕ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਕਿਸੇ ਅਸਿੱਧੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਕੁਝ ਹੋਰ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਸਿਰਫ 18 ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੜਕਾਇਆ ਅਤੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ।

6.13 ਸਬੰਧਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ, ਇੱਕ ਪਾਸੇ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ, ਪੈਰਾ 86 ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਲਈ ਇਹ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਲੇਆਉਟ ਪਲਾਨ ਅਤੇ ਐਨਆਈਟੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਬਿਲਡਿੰਗ ਪਰਮਿਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰੇ, ਪੈਰਾ 89 (2) ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅੰਤਿਮ ਟਿੱਪਣੀ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਲੇਆਉਟ ਪਲਾਨ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਬਿਲਡਿੰਗ ਪਰਮਿਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗੀ।

6.14 ਉਪਰੋਕਤ ਦਲੀਲਾਂ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਐਨਆਈਟੀ ਐਕਟ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਐਮਆਰਟੀਪੀ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਅਤੇ ਮਨੋਹਰ ਜੋਸ਼ੀ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦਿਆਂ, ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਾਂ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

7. ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਈ ਵਿਦਵਾਨ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਰੁਖਮਿਨੀ ਬੋਬੜੇ ਅਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੀਪਾ ਕੁਲਕਰਨੀ ਨੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਹੈ।

7.1 ਮੂਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਹੈ।

XXXXXX

7.2 ਮੂਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਫੈਸਲਾ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਐਨਆਈਟੀ ਐਕਟ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਐਮਆਰਟੀਪੀ ਐਕਟ

ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਅਨੁਕੂਲ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ।

7.3 ਮੂਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਨਆਈਟੀ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਐਨਆਈਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 45 (3) ਅਤੇ 45 ਦੀ ਸਹੀ ਵਿਆਖਿਆ 'ਤੇ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਹੀ ਕਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਐਨਆਈਟੀ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਯੋਜਨਾ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਐਨਆਈਟੀ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਤਹਿਤ ਸੋਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਇਹ ਯੋਜਨਾ ਲਾਗੂ ਰਹੇਗੀ ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ।

7.4 ਮੂਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਐਨਆਈਟੀ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ 15 ਮੀਟਰ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸੜਕ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਐਨਆਈਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 45 ਤਹਿਤ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸੜਕ ਸਟਰੀਟ ਸਕੀਮ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਟ੍ਰੈਫਿਕ ਭੀੜ ਤੋਂ ਬਚਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਯੋਜਨਾ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਅਧੀਨ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸੜਕ, ਇੱਕ ਸਿਨੇਮਾ ਥੀਏਟਰ ਅਤੇ ਪੈਰੀਫੇਰਲ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਦੁਕਾਨਾਂ / ਦਫਤਰਾਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਕੀਮ/ਸਟਰੀਟ ਸਕੀਮ ਤਹਿਤ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸੜਕ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਆਵਾਜਾਈ ਲਈ ਸੰਚਾਰ ਅਤੇ ਸਹੂਲਤਾਂ ਦੇ ਨਵੇਂ ਜਾਂ ਮੌਜੂਦਾ ਸਾਧਨਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣਾ ਜਾਂ ਸੁਧਾਰ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ (i) ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰਨਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਰੱਖਣ ਲਈ ਸਕੀਮ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਿਸ਼ਾਲ ਵਪਾਰਕ ਕੰਪਲੈਕਸ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ, (ii) ਯੋਜਨਾ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਮਹਾਤਮਾ ਗਾਂਧੀ ਰੋਡ ਅਤੇ ਅਭਿਯੰਕਰ ਰੋਡ ਨੂੰ ਚੌੜਾ ਕਰਨਾ; (iii) ਆਵਾਜਾਈ ਨੂੰ ਆਸਾਨ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ

ਭੀੜ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਕੀਮ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ 50 ਫੁੱਟ (15 ਮੀਟਰ) ਚੌੜੀ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸੜਕ ਅਤੇ ਹੋਰ ਦੋ ਸੜਕਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਅਤੇ (iv) ਪਾਰਕਿੰਗ ਲਈ ਅਸਮਾਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਜਗ੍ਹਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਇਸ ਲਈ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਐਨਆਈਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 45 ਅਧੀਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਮਕਸਦ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਕੀਮ/ਗਲੀ ਸਕੀਮ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਐਮਆਰਟੀਪੀ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਕਾਸ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ, ਅੰਦਰੂਨੀ ਸੜਕ ਦਾ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਐਨਆਈਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 45 ਤਹਿਤ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਭਾਵੇਂ ਐਨ.ਆਈ.ਟੀ. ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਤਹਿਤ ਇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਭਿੰਨਤਾ ਜਾਂ ਸੋਧ ਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ।

1016

XXXXXX

ਨਾਗਪੁਰ ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਟਰੱਸਟ ਬਨਾਮ ਮੈਸਰਜ਼ ਬੰਬੇਵਾਲਾ [ਐਮ. ਆਰ. ਸ਼ਾਹ, ਜੇ.]

1017

7.5 ਇਹ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਹੀ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਯੋਜਨਾ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਵਿਭਿੰਨਤਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਜਾਂ ਸੋਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਜੋ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਐਨਆਈਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 46 ਅਧੀਨ ਉਚਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਲੇਆਉਟ ਪਲਾਨ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਅਤੇ / ਜਾਂ ਬਿਲਡਿੰਗ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਸਮੇਤ ਕੁਝ ਵੀ ਜੋ ਸਕੀਮ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਵੇਗੀ ਐਨਆਈਟੀ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਗੈਰ-

ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਐਨਆਈਟੀ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਐਮਆਰਟੀਪੀ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਢਾਹੁਣ ਦੇ ਨੋਟਿਸਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਹੀ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਐਨਆਈਟੀ ਲਈ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਯੋਜਨਾ, ਬਿਲਡਿੰਗ ਪਰਮਿਟ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਉਸਾਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਢਾਹੁਣ ਦੇ ਨਵੇਂ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੇ ਕੋਈ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ 23.06.1964 ਨੂੰ ਐਨ.ਆਈ.ਟੀ. ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

7.6 ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਫੈਸਲਾ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਐਨਆਈਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 45 ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਸਕੀਮ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਹੈ ਭਾਵ ਬਿਹਤਰ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਟ੍ਰੈਫਿਕ ਭੀੜ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ। ਮੂਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ (2012) 3 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 619 ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਮਨੋਹਰ ਜੋਸ਼ੀ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਆਪਣੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਕਿ ਬਹੁਤ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਯੋਜਨਾਬੰਦੀ ਵਿਗਿਆਨਕ ਖੋਜ, ਅਧਿਐਨ ਅਤੇ ਤਜਰਬੇ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਚਿਤ ਸਤਿਕਾਰ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਬਿਹਤਰ ਸਟ੍ਰੀਟ ਪਲਾਨਿੰਗ ਦੀ ਲੋੜ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਭਿੰਨਤਾ ਨਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਐਨਆਈਟੀ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਤਹਿਤ ਲੋੜੀਂਦੀ ਉਚਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ।

7.7 ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਐਨਆਈਟੀ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਮਨਜ਼ੂਰ ਅਤੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ

ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਹੁਣ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

XXXXXX

8. ਹੁਣ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਐਨਆਈਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 46 ਅਧੀਨ ਸਕੀਮ ਵਿੱਚ ਭਿੰਨਤਾ/ਸੋਧ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਤਬਾਦਲਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ, ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਐਨਆਈਟੀ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਨਆਈਟੀ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਕੀਮ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਸੋਧ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਵਿਸਥਾਰ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਮੰਗੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਇਸ ਲਈ, ਸਕੀਮ ਵਿੱਚ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਸੋਧ ਬਿਲਕੁਲ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਵੀ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ-ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ **ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀ ਅਤੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਵਰਗ ਭਲਾਈ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ (1991) 2 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 604** ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ।

8.1 ਉਪਰੋਕਤ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਕਰਕੇ, ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਤਬਾਦਲਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ ਅਤੇ

ਐਨਆਈਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 46 ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਸਕੀਮ ਦੀ ਭਿੰਨਤਾ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਸੋਧ ਨੂੰ ਰੱਦ ਅਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਭੇਜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ।

9. ਹੁਣ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਤਬਾਦਲਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਅਤੇ ਐਨਆਈਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 46 ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਸਕੀਮ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਬਦਲਾਅ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਸੋਧ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ, ਐਨਆਈਟੀ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਅਸਲ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਅਤੇ ਡਿਵੈਲਪਰਾਂ ਨੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਐਮਆਰਟੀਪੀ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਤਹਿਤ ਲੋੜੀਂਦੀ ਉਚਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਕੀਮ ਵਿਭਿੰਨ/ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਐਮ.ਆਰ.ਟੀ.ਪੀ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 39 ਅਨੁਸਾਰ, ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਅੰਤਿਮ ਵਿਕਾਸ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਉਹ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜਾਂ ਟਾਊਨ ਪਲਾਨਿੰਗ ਸਕੀਮ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰਸਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਐਮ.ਆਰ.ਟੀ.ਪੀ. ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਯੋਜਨਾ ਅਥਾਰਟੀ ਅਜਿਹੀ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 92 ਅਧੀਨ ਅੰਤਿਮ ਵਿਕਾਸ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰਸਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਢੁਕਵੀਂ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਦਲੇਗੀ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 92 ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਸੋਧਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਇਸ ਲਈ, ਜੇ ਐਮ.ਆਰ.ਟੀ.ਪੀ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 39 ਅਤੇ 92 ਨੂੰ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਵੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸਕੀਮ ਦੀ ਤਬਦੀਲੀ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਵਿਕਾਸ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਰਸਮੀ ਕਾਰਵਾਈ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਇਸ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਇਤਰਾਜ਼ ਆਦਿ ਮੰਗਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਕਾਸ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਵਿਕਾਸ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਰਸਮੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ ਐਮਆਰਟੀਪੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 92 ਤਹਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਇਸ ਲਈ ਸਕੀਮ ਵਿੱਚ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਸੋਧ, ਜੋ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਐਮਆਰਟੀਪੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 39 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 92 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ

ਹੋਵੇਗੀ, ਐਮਆਰਟੀਪੀ ਐਕਟ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਐਨਆਈਟੀ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਅਨੁਕੂਲ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਮਆਰਟੀਪੀ ਐਕਟ ਅਤੇ ਐਨਆਈਟੀ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 39 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 92 ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਐਮਆਰਟੀਪੀ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਉਪ-ਪੂਰਤੀ ਲਈ ਇਕਸੁਰਤਾ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

XXXXXX

10. ਹੁਣ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੂਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਤੱਥ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਕੀਮ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਵਿਵਾਦਿਤ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਇਜਾਜ਼ਤ ਅਨੁਸਾਰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਪੱਖਪਾਤ ਦੇ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਪਾਸੇ ਹੋਣ ਲਈ ਜੇ ਸਕੀਮ ਵਿਭਿੰਨ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਸੋਧੀ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਵਿਵਾਦਿਤ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਦੋਂ ਜਦੋਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਵਿਵਾਦਿਤ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਢਾਹੁਣ ਦੇ ਨੋਟਿਸਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਜਾਣਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਲੇਆਉਟ ਪਲਾਨ ਅਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਿਲਡਿੰਗ ਪਰਮਿਟ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

11. ਅਸੀਂ ਸਬੰਧਤ ਧਿਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ। ਅਪੀਲਾਂ ਦੇ ਮੌਜੂਦਾ ਬੈਚ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਉਹ ਹੈ ਬੰਬੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ 2015 ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 2695 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ 15.09.2016 ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਦੋ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ:

"1. ਕੀ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਖੇਤਰੀ ਅਤੇ ਟਾਊਨ ਪਲਾਨਿੰਗ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 31 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (6) ਅਧੀਨ ਅੰਤਿਮ ਵਿਕਾਸ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ "ਅੰਦਰੂਨੀ ਸੜਕ" ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਅਤੇ ਨਾਗਪੁਰ ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਟਰੱਸਟ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 45 ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਇਸਦੀ ਹੋਂਦ ਨੂੰ ਐਮਆਰਟੀਪੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 39 ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰੇ ਅਨੁਸਾਰ 'ਭਿੰਨਤਾ' ਜਾਂ 'ਸੋਧ' ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ?

1. ਕੀ 15-05-2012 ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅੰਤਿਮ ਲੇਆਉਟ ਯੋਜਨਾ ਅਤੇ 27-06-2012 ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਤੇ 11-12-2014 ਨੂੰ ਸੋਧੇ ਗਏ ਬਿਲਡਿੰਗ ਪਰਮਿਟ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਢਾਹੁਣ ਦੇ ਨੋਟਿਸਾਂ ਨੂੰ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸੜਕ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਐਨਆਈਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 44 ਤਹਿਤ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਕੀਮ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਸੀ?

XXXXXX

11.1 ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ 24.04.2015 ਨੂੰ ਢਾਹੁਣ ਦੇ ਨੋਟਿਸਾਂ ਨੂੰ ਐਨ.ਆਈ.ਟੀ. ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਢਾਹੁਣ ਦੇ ਨੋਟਿਸ

15.05.2012 ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਲੇਆਉਟ ਪਲਾਨ, 27.06.2012 ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਬਿਲਡਿੰਗ ਪਰਮਿਟ ਅਤੇ 11.12.2014 ਨੂੰ ਸੋਧੇ ਗਏ ਬਿਲਡਿੰਗ ਪਰਮਿਟ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇੱਕ ਸੋਧ ਦੁਆਰਾ, ਮੂਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ 27.06.2012 ਨੂੰ ਐਨਆਈਟੀ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਯੋਜਨਾ ਅਤੇ 11.12.2014 ਨੂੰ ਸੋਧੀ ਹੋਈ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ। ਉਕਤ ਸੋਧ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਚੁਣੌਤੀ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੀ ਕਿ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ। ਐਨਆਈਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 45 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਾਲ 1964 ਵਿੱਚ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਯੋਜਨਾ ਨੇ 15 ਮੀਟਰ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸੜਕ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ "ਅਭਿਯੰਕਰ ਰੋਡ ਚੌੜਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਬੂਟੀ ਮਹਿਲ ਸਟਰੀਟ ਸਕੀਮ" ਵਜੋਂ ਜਾਣੀ ਜਾਂਦੀ ਸੁਧਾਰ ਯੋਜਨਾ ਸਾਲ 1964 ਵਿੱਚ ਐਨਆਈਟੀ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਤਹਿਤ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਐਮਆਰਟੀਪੀ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਐਨਆਈਟੀ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਭਾਵ 28.12.1966 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ। ਉਪਰੋਕਤ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਤੋਂ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਐਮਆਰਟੀਪੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 31 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਹਿਲੀ ਅੰਤਮ ਵਿਕਾਸ ਯੋਜਨਾ 03.06.1976 ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ 15 ਮੀਟਰ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸੜਕ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਐਨਆਈਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 45 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਸਕੀਮ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ, ਜਦੋਂ ਡੀਪੀ ਨੂੰ ਸਾਲ 1989 ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 2001 ਵਿੱਚ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਪਰੋਕਤ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸੜਕ ਨੂੰ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਡੀਪੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਐਮਆਰਟੀਪੀ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਪੁਨਰਗਠਿਤ ਕੰਪੋਜ਼ਿਟ ਪਲਾਟ ਅਲਾਟ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਅਸਲ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ/ਡਿਵੈਲਪਰਾਂ ਨੇ ਲੇਆਉਟ ਪਲਾਨ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਐਨਆਈਟੀ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਐਮਆਰਟੀਪੀ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਤਹਿਤ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਵੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਇਸ ਲਈ, ਐਨ.ਆਈ.ਟੀ. ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ 24.04.2015 ਨੂੰ ਢਾਹੁਣ ਦੇ

ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਤਾਂ ਜੋ ਅਸਲ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ/ਡਿਵੈਲਪਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਲੇਆਉਟ ਪਲਾਨ ਅਤੇ ਇਮਾਰਤ ਉਸਾਰੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਅਨੁਸਾਰ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਉਸਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕੇ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਰਾਹੀਂ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਐਨਆਈਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 45 ਤਹਿਤ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ 15 ਮੀਟਰ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸੜਕ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਵਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਯੋਜਨਾ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਐਨਆਈਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 46 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਨੂੰ ਬਦਲਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਸੋਧਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ 24.04.2015 ਦੇ ਢਾਹੁਣ ਦੇ ਨੋਟਿਸਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਐਨ.ਆਈ.ਟੀ. ਨੂੰ 15.05.2012 ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਲੇਆਉਟ ਯੋਜਨਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੂਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਢਾਹੁਣ ਦੇ ਨਵੇਂ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ, 27.06.2012 ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਬਿਲਡਿੰਗ ਪਰਮਿਟ ਅਤੇ 11.12.2014 ਨੂੰ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਉਸਾਰੀ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੈ, ਨੂੰ ਐਨਆਈਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 45 ਤਹਿਤ 23.06.1964 ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਸਕੀਮ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

XXXXXX

11.2 ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਜੋ ਸੰਖੇਪ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਐਮ.ਆਰ.ਟੀ.ਪੀ. ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਤਹਿਤ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਕਾਸ ਯੋਜਨਾ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਅਧੀਨ ਜ਼ਮੀਨ ਤੋਂ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸੜਕ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ, ਤਾਂ ਵੀ ਐਨਆਈਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 45 ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਸਕੀਮ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ 15 ਮੀਟਰ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸੜਕ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ,

ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਯੋਜਨਾ ਐਮਆਰਟੀਪੀ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਤਹਿਤ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਵਿਕਾਸ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਉਲਟ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ?

11.3 ਉਪਰੋਕਤ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦਾ ਉੱਤਰ ਦੇਣ ਲਈ, ਐਮ.ਆਰ.ਟੀ.ਪੀ. ਐਕਟ ਦੇ ਮਨੋਰਥ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼, ਐਮ.ਆਰ.ਟੀ.ਪੀ. ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

11.4 ਐਮ.ਆਰ.ਟੀ.ਪੀ. ਐਕਟ 1966 ਦੇ ਬਿਆਨ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਤੋਂ, ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆਂ ਲਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ: (1) ਆਪਣੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਸਥਾਪਤ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਵਰਤੋਂ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਉਣਾ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਖੇਤਰੀ ਯੋਜਨਾ ਬੋਰਡਾਂ ਦੇ ਗਠਨ ਲਈ; (2) ਵਿਕਾਸ ਯੋਜਨਾ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਬਿਹਤਰ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨਾ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਟਾਊਨ ਪਲਾਨਿੰਗ ਸਕੀਮਾਂ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਬਣਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; (3) ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਨਤਕ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨਾ, ਅਤੇ (4) ਉਪਰੋਕਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ। ਇਹ ਐਕਟ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸਥਾਪਤ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਟਾਊਨ ਪਲਾਨਿੰਗ ਸਕੀਮਾਂ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਬਣਾਈਆਂ ਜਾਣ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਲਈ, ਐਮਆਰਟੀਪੀ ਐਕਟ ਉਪਰੋਕਤ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

11.5 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਖੇਤਰ ਵਜੋਂ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਲਈ ਇੱਕ ਖੇਤਰੀ ਯੋਜਨਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। 'ਵਿਕਾਸ ਯੋਜਨਾ' ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 (9) ਦੇ ਤਹਿਤ ਯੋਜਨਾ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਜਾਂ ਮੁੜ ਵਿਕਾਸ ਦੀ ਯੋਜਨਾ

ਵਜੋਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 2 (19) "ਪਲਾਨਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ ਵਜੋਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਹੋਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਵਿਕਾਸ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ "ਖੇਤਰੀ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ" ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 21 (1) ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

11.6 ਐਮ.ਆਰ.ਟੀ.ਪੀ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 39 ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ -

> ਸੈਕਸ਼ਨ 39. "ਵਿਕਾਸ ਯੋਜਨਾ ਦੁਆਰਾ ਟਾਊਨ ਪਲਾਨਿੰਗ ਸਕੀਮ ਦੀ ਭਿੰਨਤਾ - ਜਿੱਥੇ ਅੰਤਿਮ ਵਿਕਾਸ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਉਹ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਟਾਊਨ ਪਲਾਨਿੰਗ ਸਕੀਮ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰਸਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰਸਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਬਦਲਾਅ ਜਾਂ ਸੋਧ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਯੋਜਨਾ ਅਥਾਰਟੀ ਅਜਿਹੀ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 92 ਦੇ ਤਹਿਤ ਢੁਕਵੀਂ ਹੱਦ ਤੱਕ ਬਦਲੇਗੀ ਜੋ ਅੰਤਿਮ ਵਿਕਾਸ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰਸਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੀ ਹੈ।

11.7 ਅਸੀਂ 1976 ਦੀ ਅੰਤਿਮ ਵਿਕਾਸ ਯੋਜਨਾ ਨਾਲ ਚਿੰਤਤ ਹਾਂ ਜਿਸ ਵਿੱਚ 1964 ਦੀ ਅੰਤਮ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ 15 ਮੀਟਰ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸੜਕ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਜ਼ਮੀਨ ਤੋਂ 15 ਮੀਟਰ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸੜਕ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ 1964 ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਨੇ ਐਨਆਈਟੀ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨੂੰ 15 ਮੀਟਰ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸੜਕ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਤਿਆਰ ਅਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਨੂੰ ਐਮਆਰਟੀਪੀ ਐਕਟ

ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਤਹਿਤ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਵਿਕਾਸ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

11.8 ਐਮ.ਆਰ.ਟੀ.ਪੀ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 43 ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਖੇਤਰ ਲਈ ਵਿਕਾਸ ਯੋਜਨਾ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਐਲਾਨ ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਵਿਕਾਸ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਹੈ, ਸਿਵਾਏ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 43 ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ। ਐਮਆਰਟੀਪੀ ਐਕਟ ਦਾ ਧਾਰਾ 46 ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਕਾਸ ਲਈ ਅਨੁਮਤੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਯੋਜਨਾ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਡਰਾਫਟ ਜਾਂ ਅੰਤਿਮ ਯੋਜਨਾ ਜਾਂ ਐਮਆਰਟੀਪੀ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਮ੍ਹਾਂ ਜਾਂ ਮਨਜ਼ੂਰ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਪ੍ਰਸਤਾਵਾਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। । ਐਮ.ਆਰ.ਟੀ.ਪੀ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 59 ਐਮ.ਆਰ.ਟੀ.ਪੀ. ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਸਕੀਮ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਯੋਜਨਾ ਅਥਾਰਟੀ ਅੰਤਿਮ ਵਿਕਾਸ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਖੇਤਰ ਲਈ ਇੱਕ ਜਾਂ ਵਧੇਰੇ ਟਾਊਨ ਪਲਾਨਿੰਗ ਸਕੀਮ ਤਿਆਰ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਐਮਆਰਟੀਪੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 59 ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, 15 ਮੀਟਰ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸੜਕ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸਕੀਮ ਐਨਆਈਟੀ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਤਹਿਤ ਅਤੇ ਐਮਆਰਟੀਪੀ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਧਾਰਾ 92 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 39 ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ।

XXXXXX

11.9 ਇਸ ਲਈ, ਐਮ.ਆਰ.ਟੀ.ਪੀ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 39, 43, 46 ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਧਾਰਾ 59 ਨੂੰ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੜ੍ਹਨ 'ਤੇ, ਐਮ.ਆਰ.ਟੀ.ਪੀ. ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਤਹਿਤ ਤਿਆਰ ਅਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀਆਂ ਵਿਕਾਸ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਇਸ ਲਈ, ਐਮ.ਆਰ.ਟੀ.ਪੀ. ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਤਹਿਤ ਤਿਆਰ ਅਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਕਾਸ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਉਲਟ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਉਸਾਰੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਐਨਆਈਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 45 ਅਧੀਨ ਤਿਆਰ ਅਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਕੀਮ ਅਜਿਹੇ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਉਸਾਰੀ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਪਰੋਕਤ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਜੋ ਅਸੀਂ ਲੈ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਮਨੋਹਰ ਜੋਸ਼ੀ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਿਤ ਹੈ। ਮਨੋਹਰ ਜੋਸ਼ੀ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਐਮਆਰਟੀਪੀ ਐਕਟ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਐਨਆਈਟੀ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਸਬੰਧਤ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਐਮਆਰਟੀਪੀ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਤਹਿਤ ਤਿਆਰ ਅਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਕਾਸ ਯੋਜਨਾ ਅਤੇ ਐਨਆਈਟੀ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਤਹਿਤ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਯੋਜਨਾ ਵਿਚਕਾਰ ਟਕਰਾਅ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਟੀ.ਪੀ. ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਡੀ.ਪੀ. ਰੱਦ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ। ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਐਮ.ਆਰ.ਟੀ.ਪੀ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 39 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਭਿੰਨਤਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਵੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਡੀਪੀ ਪਲਾਨ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਮਨੋਹਰ ਜੋਸ਼ੀ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਡੀਪੀ ਪਲਾਨ ਟੀਪੀ ਸਕੀਮ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਵਿਕਾਸ ਯੋਜਨਾ ਅਤੇ ਟੀਪੀ ਸਕੀਮ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਵਿਕਾਸ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉੱਘੇ ਖੇਤਰ ਦੀ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ, ਜ਼ਮੀਨ

ਮਾਲਕ ਟੀਪੀ ਸਕੀਮ ਤਹਿਤ ਇਜਾਜ਼ਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਉਪਭੋਗਤਾ ਅਨੁਸਾਰ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਵਿਕਾਸ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਉਪਰੋਕਤ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵਿਕਾਸ ਯੋਜਨਾ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਵਿਕਾਸ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣਾ, ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਟੀਪੀ ਸਕੀਮ ਅਧੀਨ ਉਪਭੋਗਤਾ ਵਿਕਾਸ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਵੱਖਰਾ ਹੈ, ਐਮਆਰਟੀਪੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 39, 42, 46 ਅਤੇ 52 ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅਰਥਹੀਣ ਬਣਾ ਦੇਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇਸ ਉਲਟ ਟਿੱਪਣੀ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਐਮਆਰਟੀਪੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 39 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤਹਿਤ ਲੋੜੀਂਦੀ ਐਨਆਈਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 46 ਅਧੀਨ ਸਕੀਮ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਐਨਆਈਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 45 ਤਹਿਤ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਕੀਮ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗੀ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

XXXXXX

11.10 ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਐਨਆਈਟੀ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਤਹਿਤ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਕੀਮ ਵਿੱਚ 15 ਮੀਟਰ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸੜਕ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ 23.01.1964 ਤੋਂ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਐਮ.ਆਰ.ਟੀ.ਪੀ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਜਦੋਂ ਸਾਲ 1976 ਵਿੱਚ ਨਾਗਪੁਰ ਲਈ ਐਮ.ਆਰ.ਟੀ.ਪੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 31 ਤਹਿਤ ਪਹਿਲੀ ਵਿਕਾਸ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ 15 ਮੀਟਰ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸੜਕ ਦਾ ਕੋਈ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ, ਦੋ ਵਾਰ ਵਿਕਾਸ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਲ 1989 ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਫਿਰ ਸਾਲ 2001 ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵੀ 15 ਮੀਟਰ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸੜਕ ਦਾ ਕੋਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ, ਅਸਲ ਰਿੱਟ

ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਸਮੇਤ ਕਿਸੇ ਨੇ ਵੀ ਐਮਆਰਟੀਪੀ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਵਿਕਾਸ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ 15 ਮੀਟਰ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸੜਕ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ, ਅਤੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਮੂਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੇ ਵਿਕਾਸ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ 15 ਮੀਟਰ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸੜਕ ਦਾ ਕੋਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਐਨਆਈਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 45 ਤਹਿਤ ਤਿਆਰ ਅਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

11.11 ਇਹ ਵੀ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ/ਡਿਵੈਲਪਰਾਂ ਨੇ ਵੀ ਲੇਆਉਟ ਪਲਾਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਐਮ.ਆਰ.ਟੀ.ਪੀ. ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਤਹਿਤ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ MRTP ਐਕਟ ਦੇ ਮਨੋਰਥ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਐਨਆਈਟੀ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਸਕੀਮ ਵਿੱਚ ਅੰਦਰੂਨੀ 15 ਮੀਟਰ ਸੜਕ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਾਲ 1964 ਵਿੱਚ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਹੁਤ ਵਿਕਾਸ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤ ਬਦਲ ਗਏ। ਵਿਕਾਸ ਯੋਜਨਾ/ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਵਿਕਾਸ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਸੜਕ ਨੂੰ 12 ਮੀਟਰ ਤੋਂ ਵਧਾ ਕੇ 24 ਮੀਟਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਜਦੋਂ ਡੀਪੀ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਐਮਆਰਟੀਪੀ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ 15 ਮੀਟਰ ਅੰਦਰੂਨੀ ਚੌੜੀ ਸੜਕ ਦਾ ਕੋਈ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਐਮ.ਆਰ.ਟੀ.ਪੀ. ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਤਿਆਰ ਅਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਕਾਸ ਯੋਜਨਾ ਟੀਪੀ ਸਕੀਮ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਹੋਵੇਗੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਐਮਆਰਟੀਪੀ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਡੀਪੀ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਉਲਟ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਉਸਾਰੀ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ 'ਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

11.12 ਮੂਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਇੱਕ ਮਾਮੂਲੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ, ਡੀਪੀ ਪਲਾਨ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਰੁਕਾਵਟ ਵਾਲੀ ਲਾਈਨ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਭਿਯੰਕਰ ਰੋਡ ਤੋਂ 15 ਮੀਟਰ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸੜਕ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, 10.09.2001 ਦੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਾਗਪੁਰ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਵਿਕਾਸ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਯੋਜਨਾ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ (ਜਿਸ 'ਤੇ ਮੂਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਭਰਤਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ), ਉਪਰੋਕਤ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਨ.ਆਈ.ਟੀ. ਵੱਲੋਂ ਸਹੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਵਿਰਾਮ ਚਿੰਨ੍ਹ ਵਾਲੀਆਂ ਲਾਈਨਾਂ ਨੂੰ ਮੌਜ਼ਾ ਬਾਊਂਡਰੀ/ਐਨਆਈਟੀ ਸਕੀਮ ਸੀਮਾ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਵੀ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਡੀਪੀ ਪਲਾਨ ਅਤੇ ਐਨਆਈਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 45 ਤਹਿਤ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਯੋਜਨਾ ਵਿਚਾਲੇ ਟਕਰਾਅ ਹੈ।

1024

XXXXXX

ਨਾਗਪੁਰ ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਟਰੱਸਟ ਬਨਾਮ ਮੈਸਰਜ਼ ਬੰਬੇਵਾਲਾ [ਐਮ. ਆਰ. ਸ਼ਾਹ, ਜੇ.]

1025

11.13 ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਤੀਜੇ ਕਿ ਲੇਆਉਟ ਪਲਾਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਅਤੇ ਬਿਲਡਿੰਗ ਪਰਮਿਟ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਐਨਆਈਟੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸ਼ਰਾਰਤ ਹੈ, ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਲੇਆਉਟ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਬਿਲਡਿੰਗ ਪਰਮਿਟ ਐਮਆਰਟੀਪੀ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਡੀਪੀ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਅਨੁਸਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਢਾਹੁਣ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਬਿਲਡਿੰਗ ਪਰਮਿਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਤਾਂ ਜੋ ਅਸਲ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ/ਡਿਵੈਲਪਰਾਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਲੇਆਉਟ ਯੋਜਨਾ ਅਤੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਬਿਲਡਿੰਗ ਪਰਮਿਟ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸਾਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ।

ਇਸ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਐਨਆਈਟੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸ਼ਰਾਰਤ ਸੀ।

11.14 ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ, ਇੱਕ ਪਾਸੇ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪੈਰਾ 86 ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਲਈ ਇਹ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਲੇਆਉਟ ਪਲਾਨ ਅਤੇ ਐਨਆਈਟੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਬਿਲਡਿੰਗ ਪਰਮਿਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰੇ, ਪੈਰਾ 89 (2) ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਲੇਆਉਟ ਪਲਾਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਬਿਲਡਿੰਗ ਪਰਮਿਟ ਵਿੱਚ ਮਨਜ਼ੂਰ ਲੇਆਉਟ ਪਲਾਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਪੈਰਾ 89 (2) ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦਾ ਸੰਖੇਪ ਅਤੇ ਸਮੱਗਰੀ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਟਿੱਪਣੀ ਅਸਲ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ/ ਡਿਵੈਲਪਰਾਂ ਨੂੰ ਬਿਲਡਿੰਗ ਲੇਆਉਟ ਪਲਾਨ ਅਤੇ ਐਮਆਰਟੀਪੀ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਬਿਲਡਿੰਗ ਪਰਮਿਟ 'ਤੇ ਕੋਈ ਉਸਾਰੀ ਨਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਅਜਿਹਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਲੇਆਉਟ ਪਲਾਨ ਅਤੇ ਐਮਆਰਟੀਪੀ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਬਿਲਡਿੰਗ ਪਰਮਿਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਲੇਆਉਟ ਪਲਾਨ ਅਤੇ ਐਮਆਰਟੀਪੀ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਬਿਲਡਿੰਗ ਪਰਮਿਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

11.15 ਇਹ ਵੀ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਵਿਵਾਦ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਲੰਬਿਤ ਹੈ. ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ/ਡਿਵੈਲਪਰਾਂ ਨੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੋਰ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨਾਲ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ। ਹੁਣ, ਸਿਰਫ 18 ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵਿਕਾਸ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ / ਡਿਵੈਲਪਰ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਨ ਅਤੇ ਇੱਛੁਕ ਹਨ ਜੋ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਹਿਮਤੀ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਰ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਜਿਹਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ/ਡਿਵੈਲਪਰਾਂ 'ਤੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਲਾਭ ਦੇਣ ਲਈ ਦਬਾਅ ਪਾਉਣ ਲਈ, ਮੂਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵਿਕਾਸ/ਉਸਾਰੀ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ।

ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਸਲ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ/ਡਿਵੈਲਪਰਾਂ ਕੋਲ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਐਮਆਰਟੀਪੀ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਤਹਿਤ ਆਪਣੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਭਾਰੀ ਖਰਚਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ, ਉਹ ਲੰਬਿਤ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਕਾਰਨ ਕੋਈ ਹੋਰ ਉਸਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਇਕੁਇਟੀ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ / ਡਿਵੈਲਪਰਾਂ ਵਜੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਹ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਅਸਲ ਮਾਲਕਾਂ/ਵਿਕਾਸਕਾਰਾਂ ਦਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸਮਝੌਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਉਹ ਵੀ ਐਡਵੋਕੇਟ ਰਾਹੀਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਅਤੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਪਿਛਲੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਕਬਜ਼ੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹਨ। ਦਸ ਸਾਲ ਅਤੇ ਇਸਲਈ, ਉਹਨਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਅਣਗੌਲੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ/ਡਿਵੈਲਪਰਾਂ ਨੂੰ ਉਸਾਰੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ।

1025

XXXXXX

11.16 ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੂਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਐਨਆਈਟੀ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਇਜਾਜ਼ਤ ਅਨੁਸਾਰ ਸਕੀਮ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਐਨਆਈਟੀ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਡਿਵੈਲਪਰ ਦੁਆਰਾ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਉਲਝਣ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ, ਜੇ ਐਨਆਈਟੀ ਨੇ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ

ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜੋ ਐਨਆਈਟੀ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਅਸਲ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ/ਡਿਵੈਲਪਰਾਂ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦਿਤ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕੇਗੀ।

11.17 ਉਪਰੋਕਤ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਅਤੇ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

<u>ਤਬਾਦਲਾ ਕੇਸ © ਨੰਬਰ 23/2018:</u>

12. ਹੁਣ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤੇ ਕੇਸ © ਨੰਬਰ 23/2018 ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਮੂਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ 2017 ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 5005 ਹੈ, ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਮਿਤੀ 03.11.2017 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ, ਮੂਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਐਨਆਈਟੀ ਦੁਆਰਾ 21.04.2017 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਐਨਆਈਟੀ ਮਤਾ ਨੰਬਰ 27/1167 ਮਿਤੀ 07.03.2017 ਅਤੇ ਮਤਾ ਨੰਬਰ 17/1165 ਮਿਤੀ 03.01.2017 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਐਨਆਈਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 45 ਤਹਿਤ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਗਈ 1964 ਦੀ ਮੂਲ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਐਨਆਈਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 45 ਤਹਿਤ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਐਨਆਈਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 45 ਤਹਿਤ 15 ਮੀਟਰ ਦੀ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸੜਕ ਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

1026

XXXXXX

ਨਾਗਪੁਰ ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਟਰੱਸਟ ਬਨਾਮ ਮੈਸਰਜ਼ ਬੰਬੇਵਾਲਾ [ਐਮ. ਆਰ. ਸ਼ਾਹ, ਜੇ.]

1027

12.1 ਮੂਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਕੀਮ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਅਤੇ 15 ਮੀਟਰ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸੜਕ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦਾ

ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਲੋੜੀਂਦੀ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਮੰਗੇ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਐਨਆਈਟੀ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਜਵਾਬੀ ਹਲਫਨਾਮੇ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 2017 ਵਿੱਚ 15 ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਭੇਜੇ ਗਏ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 46 ਤਹਿਤ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਸਰਬਸੰਮਤੀ ਨਾਲ ਬੋਰਡ ਦਾ ਮਤਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। 15 ਮੀਟਰ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸੜਕ ਨੂੰ ਹਟਾ ਕੇ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਐਮਆਰਟੀਪੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 39 ਯੋਜਨਾ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਐਮਆਰਟੀਪੀ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਵਿਕਾਸ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ 15 ਮੀਟਰ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸੜਕ ਲਈ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੇ ਡੀਪੀ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਲ 1976 ਵਿਚ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਾਲ 1989 ਅਤੇ 2001 ਵਿਚ, ਇਹ ਉਚਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਅਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਦੋਂ ਡੀਪੀ ਪਲਾਨ ਦੇ ਉਲਟ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਐਮਆਰਟੀਪੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 39 ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਸਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਲਈ ਐਮ.ਆਰ.ਟੀ.ਪੀ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 39 ਅਤੇ ਐਨ.ਆਈ.ਟੀ. ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਕਸੁਰਤਾ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਦਿਆਂ, ਸਕੀਮ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਅਤੇ/ਜਾਂ 15 ਮੀਟਰ ਚੌੜੀ ਸੜਕ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਵਾਲੀ ਸਕੀਮ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਬੋਰਡ ਪ੍ਰਸਤਾਵ, ਜੋ ਹੁਣ ਐਮ.ਆਰ.ਟੀ.ਪੀ. ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਵਿਕਾਸ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਇਸ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਹੀਂ

ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਦਖਲ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਐਨਆਈਟੀ ਦੁਆਰਾ 21.04.2017 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਅਤੇ 15 ਮੀਟਰ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸੜਕ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਵਾਲੀ ਸਕੀਮ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਬੰਧਤ ਐਨਆਈਟੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ।

13. ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਅਤੇ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਹੋਰ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਐਸਐਲਪੀ (ਸੀ) ਨੰਬਰ 38036/2016 ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਸਾਰੀਆਂ ਸਬੰਧਤ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲਾਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਬੰਬਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ, ਨਾਗਪੁਰ ਦੇ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ 2015 ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 2695 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਐਸਐਲਪੀ (ਸੀ) ਨੰਬਰ 38036/2016 (ਮੈਸਰਜ਼ ਗੋਸਨਜ਼ ਬਨਾਮ ਨਾਗਪੁਰ ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਟਰੱਸਟ) ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

XXXXXX

13.1 ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਕੇਸ © ਨੰਬਰ 23/2018 ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਮੂਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਉਹੀ ਵਿਵਹਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜੋ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਹਿਮਤੀ ਅਨੁਸਾਰ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਮਝੌਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਰ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਉਪਲਬਧ/ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

14. ਐਸਐਲਪੀ (ਸੀ) ਨੰਬਰ 38036/2016 ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਐਸਐਲਪੀ (ਸੀ) ਨੰਬਰ 38036/2016 (ਮੈਸਰਜ਼

ਗੇਸਨਜ਼ (ਮੈਸਰਜ਼ ਗੇਸਨਜ਼ ਬਨਾਮ ਨਾਗਪੁਰ ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਟਰੱਸਟ) ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਅਤੇ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕੇਸ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਦੇਵਿਕਾ ਗੁਜਰਾਲ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ: - ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਨ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ।

Prabhat Kiran, Advocate
D/923/2000
Bar Council of Delhi